

ВИШЕМ СУДУ У НОВОМ САДУ,

Сутјеска улица број 3
21101 Нови Сад

Т У Ж Б А

РАДИ ПОНИШТАЈА ПОТПУНОГ УСВОЈЕЊА

*у смислу члана 358. став 1. Породичног закона („Сл.гласник РС”, бр. 18/2005, 72/2011-
др.закон и 6/2015) у вези са чланом 42. и чланом 28. Закона о усвојењу САП Војводине (*
„Сл.лист САПВ бр. 24/76)

СА

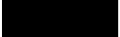
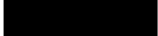
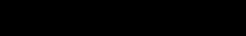
ПРЕДЛОГОМ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ДОКАЗА

у смислу члана 284. став 1. Закона о парничном поступку
(„Сл. гласник РС”, број 72/2011, 49/2013-одлука УС, 74/2013 - одлука УС, 55/2014,
87/2018, 18/2020 и 10/2023 -др. закон)

вредност предмета спора:

непроцењиво (спор се односи на уређење личног стања тужиоца)

ПАРНИЧНЕ СТРАНКЕ:

ТУЖИЛАЦ : МИЛАН ПЕТРОВИЋ из Крагујевца, улица Краљевачког батаљона број 110, јмбг: 2806974800030 (у даљем тексту : тужилац) кога заступа пуномоћник
 адвокат у Новом Саду,

ТУЖЕНИ : ЦЕНТАР ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД ГРАДА НОВОГ САДА из Новог Сада, улица Змај Огњена Вука број 13-17, матични број 08154902 (у даљем тексту : тужени) који заступа законски заступник директор Јелена Зорић;

Предајемо Насловном Суду

уредио потписану и печатiranу тужбу у два идентична примерка са по 13 доказних прилога уз сваки примерак + оригинал адвокатским пуномоћјем уз први примерак тужбе

**ОВО ЈЕ ПРВИ ПРИМЕРАК ТУЖБЕ ЗА СУД
СА ПРИЛОЗИМА И ОРИГИНАЛ ПУНОМОЋЈЕМ!**

Уредност заступања тужиоца

Тужиоца ће у овој правној ствари поништења потпуног усвојења заступати [REDACTED]
[REDACTED] адвокат у Новом Саду, по уредно приложеној оригиналној пуномоћи.

- **ДОКАЗ:** оригинал пуномоћје за адвоката [REDACTED] од дана 20.02.2024.
потписано од стране властодавца - тужиоца Милана Петровића

Заснивање стварне и месне надлежности Вишег суда у Новом Саду

Право на подизање ове тужбе за поништај потпуног усвојења пред Вишим судом као стварно надлежним. прописано је чланом 42. у вези члана 28. Закона о усвојењу Војводине („Сл.лист САПВ бр. 24/76) који закон је важио у време заснивања усвојења. Примену овог закона у конкретном случају темељимо на одредби члана 358. став 1. Тренутно важећег Породичног закона („Сл.гласник РС“, бр. 18/2005, 72/2011-др.закон и 6/2015) који прописује да се: „на усвојење засновано пре почетка примене овог закона примењују прописи који су важили до дана почетка примене овог закона.“. Закон о усвојењу САП Војводине („Сл.лист САПВ бр. 24/76) прописује у члану 28. : „**О поништењу усвојења одлучује окружни суд.** Право на тужбу за поништај усвојења имају родитељи, усвојилац, јавни тужилац и усвојеник након стицања пословне способности. “ Како окружни суд дефинисањем нове мреже судова према Закону о уређењу судова („Сл. гласник РС“ бр 116/08, 104/09..88/18 и 10/23) више не постоји, а стварна надлежност коју су Окружни судови имали сада имају Виши судови, тиме ову тужбу упућујемо управо Вишем суду.

Месну надлежност Вишег суда у Новом Саду заснивамо на чињеници да се на његовој територији налази тужени орган старатељства који је о конкретном потпуном усвојењу тужиоца донео одлуку чинићи огромне пропусте у утврђивању законом прописаних услова да до конкретног усвојења дође а који услови нису били испуњени , чинићи то усвојење апсолутно ништавним, о чему ће у даљем наративу тужбе бити речи, све то на ненадокнадиву животну штету а не најбољи животни интерес тада млдб. усвојеника Милетић Миливоја (како се тужилац тада звао).

Чињенично стање

Иако не желимо да оптерећујемо ову тужбу сувишним наративом, ипак морамо да истакнемо да је читав овај случај немогуће правилно сагледати без упознавања суда са одређеним чињеницама које су претходиле самом поступку усвојења па ћемо их у сажетку

истаћи у даљим редовима како би суд могао да стекне свеобухватну слику и разумевање колика је незаконитост учињена у конкретном предмету.

Тужилац је рођен 28. јуна 1974. године у Новом Саду као Милетић Миливој из ванбрачне везе. Његова биолошка мајка, сада већ покојна, звала се Милетић Цвита а отац, такође преминули Павле Лакатош, и ако са правне тачке гледишта неутврђен отац млдб. Милетић Миливоја јер његови подаци као оца детета нису били уписани у матичну ооћених *de facto* је био познат као биолошки отац тужиоца ширем кругу људи а превасходно најближим члановима његове породице - супрузи Вероники Терезији Лакатош и деци Рожи, Ирен и Иштвану (**напомињемо суду да нам је јасно да ово није парница за утврђивање очинства али је немогуће да се читава ствар око незаконитог усвојења добро сагледа уколико не кажемо пар речи о чињеницама везаним за тужиочево порекло**) . Та тврдња да се знало да је пок. Павле Лакатош биолошки отац тужиоца превасходно говори следеће: покојни Павле Лакатош се због несугласница у брачном животу са својом супругом Вероником развео а у њиховој бракоразводној парници која се водила пред Окружним судом у Новом Саду под бројем П. 1642/76 на више места у записницима са одржаних рочишта је констатована изјава , што од Павла Лакатоша лично као парничне странке , што од супруге Веронике као друге парничне странке, што од стране кћери Роже која је желела да сведочи у бракоразводној парници својих родитеља и код које је чак тада млдб. тужилац био на чувању. што од сведока Габрић Николе, **да је Павле Лакатош изродио ванбрачно дете - сина са надничарком Цвитом која му је помагала око вођења газдинства и са којом се у међувремену саживео**. Та чињеница очигледно ни за кога није била спорна, чак је тужиочева полу -сестра Рожа о свом малом полу -брату и бринула, све до момента када је Павле Лакатош преминуо 07. 11. 1978. године и када се отворило питање наслеђивања његове заоставштине која није била безвредна.

- **ДОКАЗ:** саслушање тужиоца као парничне странке; увид у извод из МКР за тужиоца Општине Нови Сад број 2512 за 1974. годину (први упис рођења) издато дана 02.06.2023 (**прилог број 1**).; увид у спис предмета бракоразводне парнице Павла и Вере Лакатош која се водила пред Окружним судом у Новом Саду под бројем П. 1642/76;

У покренутом оставинском поступку иза пок. Павла Лакатоша бив.из Новог Сада који се водио пред Општинским судом у Новом Саду под бројем 0.196/79 на рочишту дана 19.03.1979. године, адвокат Хелена Узелац , пуномоћник кћери наследнице Роже Лакатош, изјавила је да, осим пријављене брачне деце оставитеља постоји још једно дете које је наследник а које је оставитељ и.мао из ванбрачне везе , додуше, како је и сама навела, није судски утврђено да је оставитељ његов отац али га је у више наврата признао за свог , чувао га је и бринуо о њему а након смрти се млдб. Миливој нашао код бабе и дете оставитеља на чувању . **Предочавамо суду да је претходна изјава адвоката Хеленс Узелац о постојању још једног наследника кључна за разумевање свега онога што**

среди. Наиме, након тога, адвокат Хелена Узелац врло брзо, тачније дана 03.04.1979. , престаје да буде пуномоћник санаследника, о чему обавештава оставински суд, а санаследници потом ангажују новог пуномоћника који успева да жалбом коју му усваја другостепени суд обори првостепену судску одлуку којом је и млдб. Милетић Миливој оглашен за санаследника Павла Лакатоша у ¼ дела заоставштинс. Разлози жалбе односили су се на то да није на законом прописан начини утврђено сродство са оставитељем - очинство. **Млдб. Милетић Миливој након тога, у неком моменту између 19.03.1979. и 21.06.1979. године бива дат у надлежност Центру за социјални рад Новог Сада (тадашњи СИЗ са социјалну заштиту Нови Сад као правни претходник права и обавеза ЦСР Нови САД) ради потпуног усвојења.** Све то можда само по себи не би било чудно уколико се нема у виду то да се све то дешава након очигледног сазнања да ће, уколико се вештачењем утврди да је млдб. Миливој син оставитеља, исти дефинитивно имати право на део наследног колача, без обзира што је дете из ванбрачне везе, а како би се то спречило, постојао је , нажалост, правни пут који је очито неко врло добро знао, а тај пут је да се дете одмах преда на потпуно усвајање (које је узгред буди речено у то време било више изузетак него правило јер је институт потпуног усвојења тек био уведен у правни систем). **Све ово стога што према члану 38. Закона о усвојењу САП Војводине („Сл. лист САПВ бр. 24/76) који је у то време био на снази, стоји следеће: „није допуштено утврђивање очинства и материнства потпуно усвојеног детета.“** Ствар је толико очигледна да **не може бити очигледнија.**

- **ДОКАЗ:** саслушање тужиоца као парничне странке; предлажемо да суд изврши увид у списе оставинског предмета Општинског суда у Новом Саду број 0.196/79; увид у приложени записник са рочишта Општинског суда у Новом Саду број 0.196/79 од дана 19.03.1979 (прилог број 2); увид у приложено оставинско решење Општинског суда у Новом Саду бр. 0.196/79 од дана 23.11.1979. (**прилог број 3**)

Долазимо до чињеница везаних за само усвојење тужиоца и ништавност истог. Наиме, цео поступак око заснивања усвојења **протекао је невероватној брзини.** Не можемо са сигурношћу одредити период јер **тужилац није од туженог добио податак када је покренут поступак за његово усвојење,** али оно што из расположивих списа можемо са сигурношћу закључити то је да тужени није сигурно могао пре 19.03.1979. имати млдб . Милетић Миливоја у надлежности јер је тога дана било оставинско рочиште иза пок. Павла Лакатоша када је адвокат Хелена Узелац изјавила на записник да **се «млдб. Миливој Милетић тренутно налази код бабе и деде, родитеља оставиочевих на чувању» . Други важан датум је 21.јуни 1979. године када тужилац, тада млад. Милетић Миливој бива дат на потпуно усвајање усвојитељима Васић Милораду и Васић Госпави, брачном пару без деце из Будисаве, сада већ одавно покојнима, и та одлука туженог се проглашава Записником о потпуном усвојењу СИЗ Социјалне заштите Нови Сад број 03-507/79 од 21. јуна 1979. године. Такође, тужени доноси**

Решење број 03-507/74 од 21. јуна 1979. године о одобрењу накнадног уписа података родитеља у МКР усвојеника (овде тужиоца). Млдб. Милетић Миливој постаје млдб. Васић Милан.

- **ДОКАЗ:** увид у приложеноу копију Записника Општинског суда у Новом Саду бр. О.196/79 од дана 14.03.1979. (**прилог број 2**); увид у приложеноу копију Записника о потпуном усвојењу СИЗ Социјалне заштите Нови Сад број 03-507/70 од 21. јуна 1979. године (**прилог број 4**); увид у приложено Решење туженог број 03-507/79 од 21. јуна 1979. године о одобрењу накнадног уписа у МКР (**прилог број 5**); увид у извод из МКР за матично подручје Нови Сад тек. број 2463 за годину 1979. издато дана 02.06.2023. - други упис рођења тужиоца (**прилог број 6**)

Период у ком је тужени извршио наводно све провере о подобности усвојитеља је преседан када се ради о оваквом крајње осетљивом питању као што је усвајање деце (опште је позната чињеница да поступак усвајања траје годинама, да многи потенцијални усвојитељи и одустају због компликоване и сложене процедуре). То је, наравно, резултирало тиме да је тада млдб. Милетић Миливој дат на усвајање потпуно неподобним лицима за усвојитеље јер провере о подобности тих лица нису учињене како треба, ако су уопште било какве провере и учињене будући да извештаји туженог о подобности усвојитеља садрже низ флоскула које се понављају изнова и изнова у свим сличним извештајима и ситуацијама . Папир трпи свашта. Животно је немогуће било да се на адекватан, поуздан и одговоран начин процене личности усвојитеља, њихов мјусобни однос , прилике у којима живе и томе слично за тако кратак рок . Можда би се опет упитали зашто се све спроводи у толикој брзини а одговор је врло јасан ако се има у виду следеће: млдб. Миливој ближио се да напуни 5 година , односно напунио би 28.јуна 1979. пуних 5 година када, по претходно поменутом Закону о усвојењу САП Војводине, више није могло бити могуће доћи до заснивања потпуног усвојења јер се потпуно могло усвојити деце само до навршене пете године, уз испуњење осталих кумулативних услова. Дакле било је потребно брже - боље спровести поступак пре него што усвојеник напуни 5 година. А претходно смо објаснили да се са потпуним усвојењем губи могућност утврђивања очинства, па самим тим и тражење наслеђа.

Тужени потпуно неистинито, користећи се различитим флоскулама и хвалоспевима о усвојитељима, путем својих запослених, утврђује чињенице о подобности усвојитеља и то у извештајима који су сачинили соц. радник Вера Радовановић у свом извештају од 12.06.1979, педагог Мирослава Гудељ у извештају од 18.06.1979, психолог Цветко Ратковић у свом извештају од 19.06.1979, док лекарски извештај о подобности усвојитеља тужилац до данас није добио на увид . Притом треба нагласити и подвући да је соц. радник Вера Радовановић била „пригодни старатељ“ млдб. усвојенику, односно требала је непристрасно штитити његова права и интересе у поступку усвојења а иста је сачињавала налаз и мишљење о подобности

усвојитеља што је апсолутно незаконито ! Иста је на све то давала и сагласност да се млдб. Милетић Миливој усвоји а да није постојао никакав доказ да је тужени контактирао биолошку мајку тужиоца Цвиту Милетићради давања сагласности за потпуно усвојење. Цвита Милетић, истина, није била уз тужиоца али није била на непознатом месту боравка, већ је све време живела на адреси Веселина Маслеше број 42 у Новом Саду, а тужени је имао обавезу, сходно *члану 30. став 1 Закону о усвојењу САП Војводине* да трага за њом 6 месеци па ако безуспешно протекне тај рок потраге за биолошком мајком дете се може дати на потпуно усвајање. Да је покушано да се ступи у контакт са мајком тужиоца, иста би била нађена на адреси становања која је претходно наведена. Међутим, то се не дешава и сагласност на усвојење даје социјални радник Вера Радовановић која у исти мах процењује и усвојитеље и њихову подобност (!) **док млдб. усвојеник остаје без свог права на старатеља који ће на непристрасан начин заступати његове интересе у овако осетљивом животном питању. Можда и најосетљивијем за једно људско биће.**

- ДОКАЗ: саслушање тужиоца као парничне странке; увид у извештај социјалног радника Вере Радовановић од 12.06.1979 (**прилог број 7**) ; увид у извештај педагога Мирославе Гудељ од 18.06.1979 (**прилог број 8**); увид у извештај психолога Цветка Ратковића од 19.06.1979 (**прилог број 9**);

Неистинитост у погледу подобности пок. Милорада и Госпаве Васић да буду усвојитељи тужиоцу и да га васпитају тако да буде користан члан тадашњег социјалистичког друштва, како захтева *Закон о усвојењу САП Војводине у члану 11. став 1 тачка ц)* јер у супротном је усвојење ништавно, говори низ чињеница : **пок. усвојитељи тужиоца Милорад и Госпава Васић били су у потпуности дисфункционалан брачни пар са озбиљним и дуготрајним проблемима у брачним односима који су датирали још од много годнна пре него што су узели тужиоца на усвајање.** Милорад је био веома наopak и тежак човек а често је практиковао и неверство у браку јер био млађи од супруге 9 година те био у пуној животној снази која је захтевала задовољење сексуалног нагона који код његове супруге није био изражен па је између осталог и то узроковало проблеме у браку . Госпава је била врло психички нестабилна , поводљива, одлазила је чак и код неке сумњиве жене која јој је прорицала судбину, гледајући јој у тарот карте и пасуљ водећи и тужиоца са собом што је детету тада било занимљиво и свакако упечатљиво . Госпава је уз све то, без намере да било кога вређамо, била и неписмена што је чак и констатовано у извештају психолога Цветка Ратковића, радника туженог, од дана 19.06.1979. Ушла је чак у Јеховине сведоке за које се зна да одбијају трансфузију крви за своју децу па је и тим могла бити доведена у опасност безбедност и здравље млдб. усвојеника. Како је познато сведоку Винки Игњатић из Будисаве која је била њихова комшиница и знала усвојитеље добро, Госпава јој се жалила да је Милорад малтретира, да му свака ситница смета, па је почела да користи разне лекове за смирење. Такође јој се жалила да је притиска да усвоје дете и спасу свој брак који је био ужасан. Госпава то није желела али је подлегла наговорима

мужа. Након доласка детета у ту нестабилну средину за нормално одрастање и развитак ствари се додатно погоршавају. Све су чешћи конфликти између усвојитеља, Госпава и Милорада уопште немају љубави та дете. Усвојепик и његови другари који су долазили да се код њега играју кући присуствују чак и физичким обрачунама супружника, а којих је било и пре него је дете дошло у породицу. Тужилац се добро сећа одређених фрагмената из тог периода живота који му је, како сам тврди био паклен. Милорад га је тукао а Госпава такође често испољавала према њему нетрпељивост. Наравно да је било само питање када ће доћи до краха брака усвојитеља што се врло брзо и десило 1982. године када је покренута бракоразводна парница. Још пре покретања бракоразводног поступка, Милорад напушта брачну заједницу и дете, Госпава и сама у бракоразводној парници која се водила пред Вишим судом у Новом Саду под бројем П. 1106/82 **да се разводе између осталог и због усвојеног детета јер нису могли да се сложе око његовог васпитања и одгоја. Између осталог, у тој бракоразводној парници, Госпава изјављује за записник да јој је Милорад саветовао да «узме секиру и убије крмачу са којом није знала шта да ради».** Госпава је испољавала садизам према животињама, пред тада млдб. усвојеником је крвинчки прстукла мачку која им је ушла у кућу . Питамо се, како је то тужени адекватно извршио провере подобности усвојитеља **пored оваквих чињеница?** Но, то није крај. Недуго након развода брака усвојитеља, Госпава умире у априлу месецу 1983. године. Уместо да отац Милорад, који је наводно тако силно желео дете, истом пружио макар мало љубави, он га даје у хранитељску породицу не одржавајући никакав даљи контакт са њим нити учествујући у његовом издржавању што је био дужан а већ у септембру месецу 1984. године свог усвојеног сина Милана Васића даје на непотпуно усвајање усвојитељима Пстровић Периши и Горгини из Крагујевца, па тако сада млдб. Милап Васић постаје Милан Петровић које име и данас носи. Иако је Милорад имао и даље обавезе према детету, јер је дете дано на непотпуно усвојење чиме не престају дужности родитеља (у овом случају адоптивних родитеља), он уопште не мари и сваки контакт је са тужиоцем прекинут.

- **ДОКАЗ:** саслушање тужиоца као парничне странке; саслушање сведока Игњатић Винке из Будисаве, Петефи Шандора 168; саслушање сведока Драгана Игњатића из Будисаве, Петефи Шандора 168; увид у списе предмета бракоразводне парнице усвојитеља Милорада и Госпаве Васић Вишег суда У Новом Саду посл. број П.1106/82; увид у приложени записник Вишег суда У Новом Саду *са* рочишта бракоразводне парнице број П.1106/82 од 20.09.1982 (прилог број 10), увид у приложени записник о непотпуном усвојењу млдб. Васић Милана од стране Перише и Горгине Петровић ЦСР Нови Сад бр. УП.02-987/84 од 26.09.1984. са изјавом Васић Милорада у смислу сагласности за усвојење (прилог број 11) ; да

суд службеним путем затражи мелицински картон са историјом болести од Дома здравља у Будисави за пок. Госпаву Васић;

(задржавамо право да предложимо додатне доказе)

Да ли су ово били заиста подобни усвојитељи који су требали да детету буду попут рођеног оца и мајке и пруже му сву љубав и нежност и да га васпитају у једном здравом духу тако да дете има шансе за успешан живот? Целокупну ситуацију морамо посматрати са аспекта социјалистичког друштва и његових вредности јер Закон о усвојењу тако налаже. Највиши циљ социјализма , макар идеолошки, јесте био «лична срећа човекова» . Уместо да тужени одговори задатку и да пронађе и обезбеди усвојитеље који ће детету пружити најбоље услове за правилан раст, развој и срећу у којима ће се дете формирати тако да једног дана буде «користан члан социјалистичког друштва» , исти га даје у најгоре могуће животне услове из којих је изашао само и искључиво животним околностима које су га извукле из те „брижне средње“, односно што га усвојитељ Милорад оставља другима да о њему брину, а усвојитељка Госпава напушта овај свет. До свега овога не би дошло да је само правилно извршена провсра какви су људи усвојитељи и детегу не би био у буквалном смислу речи начињен пакао од живота чнје последице никада неће моћи бити санирани. Тужилац ове наметнуте усвојитеље никада није доживљавао као праве усвојитеље односно родитеље те никада није ни потраживао ништа иза њихове смрти иако им је по закону наследник.

Законски оквир

Чзан 41. у вези члана 11. Закона о усвојењу САП Војводине („Сл.лист САПВ бр. 24/76) прописује услове (не кумулативне нсго алтернативне) за ништавност усвојења па је тако утврђено да «није дозвољено да усвоји лице за које се може закључити да усвојеника неће васпитати тако да буде користан члан социјалистичког друштва» што је дефинитивно био овде случај и то не само на страни једног усвојитеља већ од стране оба, што ће се у доказном поступку и утврдити а што чини довољан основ да се ово потпуно усвојсње поништи. Такође, у поменутом члану стоји да « није дозвољено да усвоји лице које пати од болести која момсе довести у опасност здравље и живот усвојеника » а са правом сумњамо да Госпава Васић није била у потпуности здрава жена о чему смо предложили ла суд изврши службеним путем провере те околности од надлежне медицинске институције. Исто зако , чланом Закона о усвојењу САП Војводине (САПВ бр. 24/76) прописано је « да се може усвојити потпуно само дете до навршене пете године живота чији родитељи нису живи или су непознати или су га напустили а ни после истека рока од шест месеци од напуштања детета није утврђено њихово боравање »

Мајка усвојеника није била непозната, није била на непознатом месту боравка и била је у време заснивања усвојења жива, па је тужиоцу нејасно због чега од

исте није тражена сагласност за његово усвојење иако јој је била позната адреса становања. **Постоје дакле више законских основа по коме је ово усвојење ништавно а свакако је довољно постојање само једног каоко би се усвојење поништило**

Тужбени захтев

Имајући у виду све напред наведеие релевантне чињсницс и наведсни законски оквир сматрамо да су се стекли услови за поништење попутног усвојсња тужиоца те насловном суду да након усмене расправе и извођења свих доказа донесе следећу

.. ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца као основан.

ПОНИШТАВА СЕ потпуно. усвојење засновапо и проглашено одлуком Самоуправне интересне заједнице Социјалне заштите Нови Сад број УП. 03-507/79 од дана 21. јуна 1979. године у Новом Саду, којим Васић Милорад рођен 15. фебруара 1941. године у месту Осјечани Општина Добој и Васић Госпава рођена 21. августа 1932 .године у месту Д. Клакар, Општина Добој, обоје са станом у Будисави, улица Петефи Шандора број 52. усвајају малодобног Милетић Миливоја и којим је усвојени млдб. Милетић Миливоје добија ново име Васић Милан, као апсолутно ништавно.

НАЛАЖЕ СЕ туженом да одмах по пријему ове пресуде донесе Решење о поништењу Решења Самоуправне интересне заједнице Социјалне заштите Нови Сад број УП. 03-507/79 од дана 21. јуна 1979. којим се одобрава да се у матичну књигу рођених изврши накнадни упис података усвојитеља Васић Милорада и Васић Госпаве из Будисаве као родитеља потпуно усвојеног детета , овде тужиоца, те да се поништењем тог решења оснажи први упис рођења потпуно усвојеног детета, овде тужиоца.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да да накнади тужиоцу у целости трошкове овог паричног поступка, колико буду износили, са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.